

Actualiteiten Varkensproefbedrijf Raalte

Gerard Plagge, VPB-R en Ronald Scholten, PV

Tarwe en gerst verwerkt in het mengvoer of los bijgevoerd aan vleesvarkens

Op het Varkensproefbedrijf te Raalte zijn de eerste proeven met het los bijvoeren van tarwe aan vleesvarkens afgerond. Hieruit bleek dat het verstrekken van zowel 50% geplette tarwe als 50% gestructureerde tarwe een slechtere energieconversie gaf. Ten aanzien van groei, mager-vleespercentage en gezondheid zijn er geen nadelige effecten van het voeren met tarwe.

Vetvolgondetzoek is daarom gericht op verbetering van de energieconversie. Een mogelijke optie is het voeren van de combinatie tarwe én gerst, om zo toch circa 50% van het mengvoer te blijven vervangen. Ook is het voor de praktijk interessant te weten of er verschil is tussen het voeren van 50% tarwe en gerst, geperst in het mengvoer, en het los bijvoeren van tarwe en gerst.

Het Varkensproefbedrijf heeft deze vragen opgenomen in een recent gestart onderzoek. In eerste instantie wordt dit bij vleesvarkens en later bij gespeende biggen beproefd.

Het doel van het onderzoek bij vleesvarkens is na te gaan wat het effect is op de technische resultaten, de gezondheid en de slachtkwaliteit bij het verwerken van 50% tarwe en gerst in het mengvoer en het los bijvoeren van 50% tarwe en gerst.

Er zijn twee proefgroepen:

1. controlegroep: in de startfase wordt 25% tarwe en 25% gerst in het mengvoer geperst en in de afmestfase 35% tarwe en 15% gerst.
2. proefgroep: in de startfase wordt 25% tarwe en 25% gerst los bijgevoerd, in de afmestfase 35% tarwe en 15% gerst.

Wel of niet gelijktijdig vreten en speendiarree

Op het Varkensproefbedrijf "Noord- en Oost-Nederland" is speendiarree de meest voorkomende ziekte en uitvalsoorzaak bij gespeende biggen. Omdat speendiarree ook in de praktijk een veel voorkomend probleem is, onderzoekt het praktijk-

onderzoek verschillende risicofactoren met betrekking tot speendiarree, zoals klimaat, hygiëne en voeding. Het voersysteem vormt één van de onderzoekspunten.

Uit onderzoek komen aanwijzingen dat de voeropname, vooral in de eerste dagen na spenen, van invloed kan zijn op het ontstaan van speendiarree.

Op het Varkensproefbedrijf maar ook in de praktijk, worden veel biggen gevoerd met behulp van droogvoerbakken of brijbakken met één of twee vreetplaatsen. Omdat bij dit systeem niet alle biggen gelijktijdig voer op kunnen nemen, ontstaan er bij beperkte voeding waarschijnlijk grote verschillen in voeropname tussen biggen binnen een hok. Om bij beperkte voeding een gelijkmatige voeropname te kunnen realiseren, moet het voersysteem voldoende vreetplaatsen bevatten om alle biggen gelijktijdig te laten vreten.

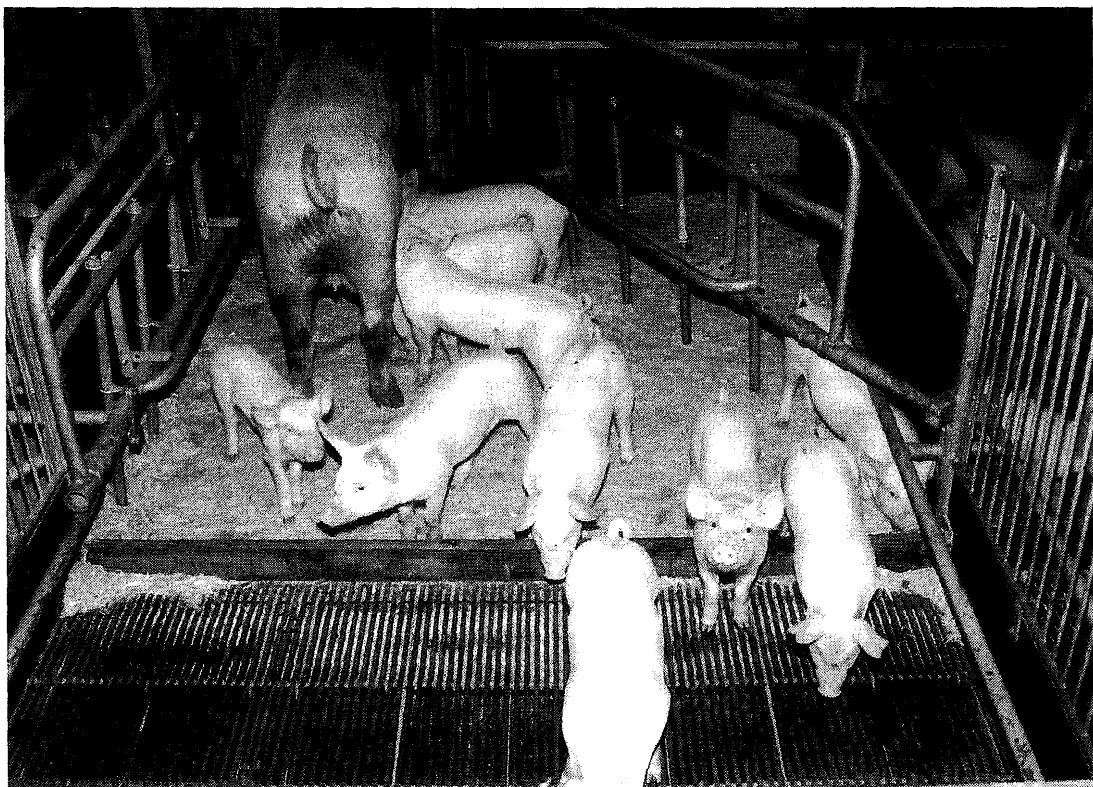
In dit onderzoek worden droogvoerbakken met twee vreetplaatsen vergeleken met droogvoerbakken met meerdere vreetplaatsen, zodat alle dieren in een hok gelijktijdig kunnen vreten. Gedurende de eerste twee weken na spenen wordt drie keer per dag volgens een beperkt schema gevoerd. Het doel van dit onderzoek is na te gaan of bij beperkte voeding tijdens de eerste veertien dagen na spenen het gelijktijdig of niet gelijktijdig kunnen vreten invloed heeft op het voorkomen van speendiarree en de technische resultaten,

De invloed van verschillende periodes van insluiting van scharrelzeugen op de uitval van biggen

De scharrelvarkenshouderij is een productiesysteem dat extra eisen stelt aan de huisvesting van varkens. Eén van de voorschriften heeft betrekking op de periode van insluiting van de zeug na het werpen. Tot april 1996 was dit maximaal 48 uur. Uit resultaten van onderzoek op het proefbedrijf blijkt, dat zowel de totale uitval als de uitval ten gevolge van doodliggen en doodtappen in de scharrelhouderij hoger is dan in de reguliere houderij. Dit is niet

acceptabel uit oogpunt van welzijn. De hogere uitval als gevolg van doodliggen en doodtrappen komt vooral in de eerste dagen na het werpen voor en wordt mogelijk veroorzaakt door de grotere bewegingsvrijheid van de zeug. Vanaf april 1996 is het daarom toegestaan zeugen gedurende maximaal 96 uur na het werpen in een box in te sluiten. Deze langere periode van insluiting geeft mogelijk minder uitval door doodliggen en doodtrappen. Met het Produktschap voor Vee, Vlees en Eieren is afge-

sproken dat er onderzoek zal worden gedaan naar het effect van verschillende periodes van insluiting van de zeug op de uitval van de biggen in de eerste week na werpen. Afhankelijk van de resultaten van het onderzoek zal worden vastgesteld hoe lang een scharrelzeug na het werpen in een box mag worden ingesloten. De zeugen worden in dit onderzoek gedurende 2, 4 of 6 dagen na het werpen in een box ingesloten. ■

Kraamhok voor scharrelzeugen